

Tung støj

En fotoreportage om fire døgn med HateSphere, Danmarks største heavy metal-band.

Foto og tekst af Simon Høgsberg

En dag tidligere på året faldt fotograf Simon Høgsberg over en heavy metal-plade med et leende kranium på coveret. Albummet titel var "The Killing EP", bandet hed HateSphere, og dets fem jyske medlemmer med base i Århus var netop ved at afslutte deres "The Killing of Europe 2005"-turné rundt på Europas heavy-klubber. På det tidspunkt havde HateSphere i løbet af fire år spillet 250 koncerter i 25 lande. Tolv dage senere hoppede han på bandets tour-bus. Det skulle i sagens natur ikke gå stille for sig ...

Klokken er tre om eftermiddagen, og HateSphere skal spille i Columbia Club i Berlin samme aften. Fire af bandets fem medlemmer spiser i spillestedets kantine, men Jacob Bredahl befinder sig i tourbussen udenfor, hvor han er kravlet ud af sin køjeseng og er ved at trække i et par bukser. "Jeg har været oppe, men så valgte jeg at gå i seng igen," siger han med hæst stemme. Da han kommer ind på Columbia Club, lægger han sig ned. Tommermændene fra festen efter koncerten aftenen forinden har gjort ham svimmel som et lam.

Henrik Jacobsen slår aftenens første riff an.

Backstage efter koncerten i Columbia Club. Signe (tv.) er kommet fra Danmark for at tilbringe et par dage med sin kæreste, guitaristen Peter Lyse Hansen. I midten sidder Deichkind, HateSpheres tyske roadie, som lige har præsenteret trommeslager Anders Gyldenøhr (th.) for det tyske ord for rovribs.

Tour-bussen, Hannover. Jacob Bredahl har bestilt et hotelværelse i Hamborg til den følgende dag, hvor han skal møde sin kæreste inden aftenens koncert. Hustler-magasinet i køjen og papirservietten på gulvet antyder, hvor meget han glæder sig til at se hende.

Peter Lyse Hansen giver alt, hvad han har. Som det ses på guitarremmen, er han passioneret ACF-fan. På færgen fra Puttgården til Rodby et par dage senere gransker han de danske aviser for de fodboldresultater, han måtte have misset., mens han var væk.

Markthalle, Hamborg. Folk, der har betundet sig i en situation, hvor de har haft lyst til at skrike at deres lungers fulde kraft og til sidst imodstræbende har givet efter for dette behov, har en idé om den rus, musikere og publikum kan opleve under en metal-koncert. I skriget mister man sig selv og tommer sig selv.